

Abstrakt

Teroristická skupina Frakce Rudé armády („RAF“), která od 70. let svými útoky ohrožovala západoněmecké obyvatelstvo a zabila více jak tři desítky lidí, vydala 20. 4. 1998, tedy po 28 letech jejího působení, prohlášení o oficiálním ukončení činnosti. Tato práce se snaží zodpovědět otázku, zda pád Berlínské zdi způsobil definitivní rozpuštění skupiny. Vedle geopolitických změn je třeba zohlednit také státní prostředky bezpečnostní politiky a názorový rozkol uvnitř skupiny. Geopolitický zvrát v roce 1989 měl na RAF dva negativní dopady. Zaprvé to pro ně znamenalo zničující ideologickou porážku a to i přesto, že tehdejší NDR ani jiný stát východního bloku neodpovídal zcela jejich představám. Druhou ranou pro ně bylo zatčení deseti bývalých členů, kteří se v NDR ukryvali pod falešnou identitou. Ti nakonec podali rozsáhlé výpovědi, aby tak jejich trest mohl být zmírněn. Spolková republika Německo, která doposud úspěchy v boji proti terorismu příliš neoplývala, využila vnitřního oslabení RAF způsobené politickými okolnostmi a zavedla nakonec takové prostředky, které skupinu ještě více destabilizovaly a vedly k rozepři mezi uvězněnými a členy na svobodě. Zatímco jedno názorové uskupení prosazovalo pokračování v násilném boji proti státu, druzí zastávali myšlenku vytvoření jakési „sociální opozice zdola“ (*soziale Gegenmacht von unten*). Nakonec se jako fatální ukázalo ono rozštěpení uvnitř RAF, které bylo výsledkem jak zhroutení reálně existujícího socialismu, tak i tzv. taktiky usmíření ze strany státu.